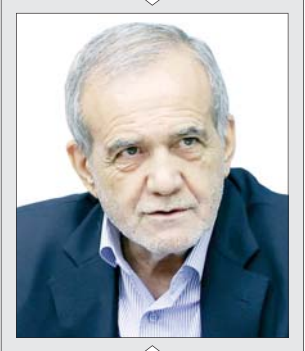




کیومرث اشرفیان

استخدام دولتی یک پدیده عمیقاً سیاسی است و از حیث گستره و حساسیتی که در میان بخش مهمی از خانواده‌های ایرانی برمی‌انگیزد، شاید پس از کنکور مقام دوم را داشته باشد. استخدام دولتی محلی برای اعطای امتیاز به گروه‌هایی و سلب امتیاز از گروه‌های دیگر است. اینکه این سلب و اعطای امتیاز بر بنیانی عادلانه استوار باشد، پیام‌های مهمی به جامعه می‌دهد و می‌تواند نمادی از تبعیض باشد یا نماندگی از عدالت. جنبه مهم دیگر استخدام دولتی، کشف و پروردن استعدادها و جوانی است که می‌تواند سرنوشت دستگاه اداری را برای مدتی طولانی تعیین کند. بنابراین از هر سو که بنگریم اهمیت وافر دارد. البته برای بسیاری که علاقه‌ای به شغل دولتی ندارند یا کسانی که دوران شغلی خود را سپری کرده و استخدام خود یا فرزندان‌شان برایشان موضوعیت ندارد، از اهمیت چندانی برخوردار نیست. از این رو اکثریت خاموش و بی‌رسانه‌ای که استخدام دولتی برایشان مهم است، نادیده انگاشته می‌شوند اما همین اکثریت خاموش در صورتی که احساس تبعیض کند حتی موج پنهان و پریکنه و درازدانه‌ای از بغض سیاسی در درون خود می‌پرورند. از این رو افرادی که در سازمان اداری استخدامی کشور مسئولیت دارند باید به حساسیت سیاسی کار خود آگاه باشند. رئیس سازمان اداری استخدامی در دوران ریاست جمهوری خاتمی و روحانی نقل می‌کرد که در دوران مسئولیت من فرزندانم و نه بستگان نزدیکم به استخدام درنیا می‌ماندند؛ این افتخاری است برای یک سازمان. چنین رویکردی البته در حد شخصی نبود و در آن دوران نهادینه نیز شد. استخدام‌ها از طریق آزمون انجام شد و ۲۵۰ هزار نفر از طریق آزمون سازمان سنجش جذب دستگاه‌های دولتی شدند که در مقایسه با بازنشستگی در همین دوران و با هدف سبک‌سازی دولت، روند خروج از دولت بیشتر شد. استخدام «کار معین» بسیار محدود شد و به شمار اندکی در حد بخشدار اکتفا شد. مهم‌تر از همه اینکه نقش‌گزینی در این فرآیند بسیار تلطیف شد و شمار کسانی که در آزمون تخصصی پذیرفته شده ولی در مراحل گزینش رد شدند، به حدود دو درصد رسید. متأسفانه در برخی برهه‌ها یا در برخی دستگاه‌ها مشاهده شده که به بهانه‌هایی به‌ظاهر ایدئولوژیک، ضعیف‌ترین استعدادها بدون طی مراحل شفاف و با بزرگ کردن فرایندهای رسمی، استخدام دولتی مخدوش شده و تبعیض‌هایی صورت می‌پذیرفته است. این پدیده در وزارتخانه‌های فرهنگی یعنی آموزش و پرورش، آموزش عالی و ارشاد نمود بیشتری داشته است. برخی دیگر از نهادهای فرهنگی که به ملک طلق گرایی‌هایی خاص با تفکری بسته درآمده است، به چرخه‌ای برای بازتولید حلقه‌های فکری-فرقه‌ای تبدیل شده است. اغلب هم مشاهده می‌شود که این استخدام‌ها جایی برای رسوخ فرصت‌طلبان بوده است و نه ضرورتاً فرصتی برای جذب نیروهای «ارزشی». اگر احساس تبعیض پدید آید، عمق کینه و نفرتی که در میان مردمان پدید می‌آید به گفت در نمی‌آید. تبعیض استخدامی معمولاً در قالبی از فرایندهای ظاهری کم می‌شود و کینه‌های ناشی از آن به دلیل تفرق داوطلبان دیده نمی‌شود. اما اثر زهرآلود خود را در لایه‌های عمیق جامعه خواهد گذاشت. اخیراً شاهد اقدامات خوبی در این راستا بوده‌ایم و از اینکه فرایندهای جدی‌تری در استخدام دولتی در پیش گرفته شود، امیدهایی پدید آمده است. مسئولان دولتی باید بتوانند در برابر جوسازی‌های افراد ظاهرالصلاح و فرصت‌طلب مقاومت کنند. معمولاً در کشور ما سیاست و سیاست‌ورزی در دایره‌ای محدود دیده می‌شود؛ یعنی آنچه در دایره منازعات فعالان و برآمدگان سیاسی، احزاب، نمایندگان و مدیران در باب قدرت عمومی مطرح می‌شود، «سیاسی» تلقی می‌شود. درحالی‌که دامنه سیاست بسیار فراخ‌تر از این است. اگر سیاست را توزیع آمانه امتیازات نیز تلقی کنیم، آنگاه است که شاید استخدام دولتی از حیث توزیع امکان استخدام به صدر موضوعات سیاسی بیاید؛ چون دولت، به‌مثابه عالی‌ترین قدرت سیاسی، در معرض اعطای این امتیاز به شمار وسیعی از افراد یک جامعه است. درواقع «سیاست استخدامی» یک سیاست ملی در منابع انسانی است و سلامت آن به هم‌گرایی ملی و افزایش اعتماد مردم به نظام سیاسی کمک شایانی می‌کند. البته در عین حال کیفیت دولت و حکمرانی را از طریق نیروهای مستعد نیز ارتقا می‌دهد. همگی می‌دانیم که در دانشگاه و در آموزش و پرورش جذب افراد غیرمستعد چه ضربه جبران‌ناپذیر حیثیتی‌ای به نظام آموزشی کشور و به نظام سیاسی وارد می‌کند.

یکشنبه ۲ دی ۱۴۰۳
۲۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۶
۲۲ دسامبر ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۵۰۰۶
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه



پزشکیان:
با افراد بی‌سواد و ریاکار
نمی‌توان به جایی رسید

در «شرق» امروز می‌خوانید: مسئله حکمرانی و چالش‌های تنظیم‌گری تربیت کودکی • ایده عجیب نامزد ریاست IOC؛ حذف والیبالیست‌ها از المپیک تابستانی • تنفس ۱۸ روز هوای آلوده در تهران طی آذرماه

آلودگی قرمز اینترنت

ارزیابی دوباره تأثیر فیلترشکن‌ها بر محیط اینترنت کشور به بهانه وعده رفع پلکانی فیلترینگ در گفت‌وگو با کارشناسان

شهرزاد همتی؛ همه چیز آلوده است؛ از هوا تا اینترنت. در حال حاضر نه تنها هوایی که تنفس می‌کنیم، بلکه همین اینترنتی که نداریم و منتشر بر سرمان است نیز تمام سیستم‌های ما را آلوده کرده است. آلودگی اینترنت در ایران به دلیل استفاده گسترده از فیلترشکن‌ها به یکی از نگرانی‌های جدی در حوزه فناوری و امنیت سایبری تبدیل شده است. محدودیت‌های گسترده در دسترسی به اینترنت و فیلترینگ گسترده پلتفرم‌های محبوب، کاربران ایرانی را به استفاده از ابزارهای دورزدن این محدودیت‌ها، مانند VPN و فیلترشکن‌ها سوق داده است. اگرچه این ابزارها راهی برای دسترسی به خدمات اینترنتی محدود شده ارائه می‌دهند، اما پیامدهای منفی گسترده‌ای برای زیرساخت‌های اینترنتی، امنیت کاربران و حتی حریم خصوصی آنها به همراه دارد.

برگزیده‌ها

گزارشی از نزول کیفیت پیش دبستانی، دردهای نهاد مدرسه تا شدت بحران در نظام عالی آموزش

مدرسه در مثلث خطر

دولت هنوز درخواست بررسی FATF را به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارائه نکرده است

FATF در پیچ پاسنور

پس از چین، مکزیک و کانادا، هشدارها به آن سوی اقیانوس اطلس رسید

اولتیماتوم نفتی ترامپ به اروپا

واکاوی مسیر طی شده سیاست خارجی دولت چهاردهم در گفت‌وگو با محمدعلی سبحانی

بازگشت گل محمدی به پرسپولیس؟

یک سازمان و ۲۳ سازمان یادداشتی از بویا نعمت‌اللهی

واکاوی مسیر طی شده سیاست خارجی دولت چهاردهم در گفت‌وگو با محمدعلی سبحانی

نمی‌توان ایران را از معادلات منطقه‌ای حذف کرد

همراه دارند. فیلترشکن‌ها به‌عنوان ابزاری برای دورزدن محدودیت‌ها، ترافیک اینترنت را از طریق سرورهای ناشناخته و اغلب خارجی هدایت می‌کنند. این فرآیند نه تنها باعث افزایش تأخیر و کاهش کیفیت دسترسی به اینترنت می‌شود، بلکه مشکلات زیرساختی گسترده‌ای نیز برای شبکه اینترنت ملی ایجاد کرده است. در کنار آن، عده‌ای پوری گردن دولت گذاشته‌اند که نباید به اینترنت دست بزنند و حتی برخی از گروه‌های رادیکال مدعی می‌شوند پزشکیان در قبال تعویق اجرای قانون عفاف و حجاب، بی‌خیال اینترنت شدند. این در حالی است که اینجا چالش‌های زیادی وجود دارد؛ نه فضا هست، نه مترو درست و درمان است و نه پله‌برقی‌ها، نه اقتصاد دقیق کار می‌کند و نه اینترنت داریم. گزارش تیریک را در صفحه ۱۰ بخوانید

دولت لایحه قدیمی و بی‌سرانجام حذف سفرهای مازاد پول و تغییر واحد پول ملی را دوباره روی میز آورد

سفرهای نافرجام

کانون جهان ایرانی دانشگاه تهران با همکاری گروه تاریخ و باستان‌شناسی خانه اندیشمندان علوم انسانی و انتشارات کتاب شرق برگزار می‌کند:

معرفی و رونمایی از کتاب تاریخ دیدمانی

با حضور:

- علیرضا قاسم خان کارگردان و تهیه‌کننده
- محمد غفوری پژوهشگر و دکتری تاریخ ایران اسلامی دانشگاه تهران
- یاسر قزوینی حائری عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه تهران
- پرستو رحیمی کوششگر
- داریوش رحمانیان (مؤلف کتاب) عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه تهران

دیر نشست: افسانه حنائی دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ ایران باستان دانشگاه تهران

زمان: دوشنبه ۳ دی ماه ۱۴۰۳ ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: خیابان استاد نجات‌اللهی (ویلا)، بوستان ورشو، خانه اندیشمندان علوم انسانی، سالن خیام

یادداشت

آقای عارف به جای گریه، درها را باز کنید

آقای عارف، معاون اول رئیس‌جمهور اظهار کردند ۱۱ درصد از کشور ما در معرض فرونشست است، یعنی یک بحران ملی و اضافه کردند: پنج میلیون هکتار از تالاب‌های کشور یعنی ۴۳ درصد ظرفیت‌شان به کانون‌های گردوغبار تبدیل شده است، راهی جز گریه‌کردن به حال منابع طبیعی و آینده کشورمان نداریم. اگر این سخنان بدون نام‌گذاشته انعکاس می‌یافت، چه‌بسا او را جهانگردی بی‌اطلاع از شرایط کنونی کشورمان می‌پنداشتیم که از آن سوی مرزهای دور آمده یا تصور از چنین فاجعه‌های زیست‌محیطی، رخدادی ناگهانی و نه فرآیندی درازمدت است. اما چگونه می‌توان این گریستن را از چشمان کسی باور کرد که به موازات بیش از چهار دهه گذشته از روند تخریب، همواره در رأس کرسی‌های علمی، قانون‌گذاری و اجرایی کشور قرار داشته است، اما چشم و گوش‌اش از غرش ماشین‌آلاتی که به دیوار زندگی می‌کوبیدند، بسته بود. شاید جناب عارف به لحاظ تعدد مشاغل و مدیریت‌های کلان، کمتر مجال آن را داشته‌اند که اشک‌های انبوه دلسوزان بستر حیات را چه بسیار زودتر از گریستن اکنون خود ببینند. دلسوزانی که از چند دهه قبل، طنین پای‌آیندگان این سرزمین را بر فرونشست‌هایی که حلال‌رخ نمایانده است، می‌شنیدند و دلشوره‌هایشان را با اشک قلم و بعضاً قدم بازتاب می‌دادند. ای کاش جناب عارف با پیشینه درخشان خود در تمامی ادوار تحصیلی، نگاهی واقع‌گرایانه هم به کارنامه دوران طولانی مدیریت‌های خود در زمینه محیط زیست بیفکنند. از ریاست سازمان برنامه و بودجه

انا لله و انا الیه راجعون

با نهایت تأسف و تأثر به اطلاع می‌رسانیم که:

دکتر رویا خسرو خاور

چهره ارزش‌آفرین در صنعت داروسازی

استاد برجسته، عضو هیئت علمی و مدیرکل سابق تحقیقات و پژوهش سازمان غذا و دارو دعوت حق را لبیک گفتند. مراسم یادبود و ترحیم روز دوشنبه، ۳ دی ماه ۱۴۰۳، از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰ در مسجد جامع شهرک غرب برگزار می‌شود.

خانواده خسرو خاور و منسوبین